

SÕJAHÜÜD

Nr. 77

JÕULUD

1935

EVANGELINE BOOTH, kindral

WILLIAM BOOTH, asutaja

ALFRED LOCKYER, diviisi komandör

Tallinnas, 1. detsembril 1935

Hind 10 senti

EESTI
RAHVUS-
KOGU

№
RINDBRAHVALIKOOS

**„Vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu,
mis kõigele rahvale peab saama!”**

Luuk 2:10

PAÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

PALVE

ÜLESKUTSE KINDRALILT.

Juhi märkmeid.

KINDRAL. Pärast pikaajalist Kanada kongressi lõpetamist ja koosolekuid selle maa teistes osades, saabus kindral õnnelikult Inglismaale tagasi. Staabivõlem teritas teda rannal. Sõjakäik oli kõigiti edukas. Jumal õnnistagu kindralit!

25. detsembril pühitses kindral oma 70. sünnipäeva. Kõigi ohvitseride ning sõdurite ja sõprade poolt meie läkilame oma südamlikke õnnitlusi meie armsale kindralile sel pühil ja palume, et ta veel kaua oleks meile.

STAABIVÕLEM. Kindrali äraolekul kandis staabivõlem koormaid hästi ja eeskujulikult. Meie rõõmustame, et tema sõjakäik Inglismaal oli väga edukas hingede päästmises.

SÕJAKÄIK „MAAILM JUMALALE“ Jumal on õnnistanud meie ettevõtteid ja pingutusi Eestis ja Lätis inimeste päästmiseks. Igal pühapäeval on hingi pööratud ja selle kuu jooksul on vastu võetud rida uusi sõdureid ja nekruteid igas korpuses.

JÕULUPAJAD on tänava väljas tänavatel. Meie palume teie väärtuslikku kaasabi ka sellel aastal, et meie võiksim olla abiks hädalistele ja viia jõulurõõmu neile, kes puudust kannatavad.

JÄRGNEVAD SÜNDMUSED. Mina külastan iga korpust Eestis selle kuu lõpul, ja jaanuari esimesil päevil peetakse ohvitseride koosolekul Tallinnas. Sõjakäigu kava leidub viimasel leheküljel. **Ma usun, et saame õnnistatud aja.** — Pühapäev, 5. jaanuar on eestpalve ja pühenduse päevaks, mil peetakse jätkuvaid koosolekuid igas korpuses, ja koosolekuruumid on avatud päev läbi: kl. 10.30 h. kuni kl. 10 õhtul palveks, eestpalveks ja pühenduseks. Esmaspäeval, 6. jaanuaril peetakse üldine palvekoosolek, mil Päästearmee üle kogu maailma ühineb palves inimeste päästmiseks ja Jumala rahva pühenduseks kõikjal. Kõik meie koosolekuruumid on avatud palvetamiseks kl. 7.30 kuni 9.30. **Tekke see koosolek endile paigaks, kus tahate paluda Jumalal üksiksõjas oma elus 1936. aastal ja maailma päästmiseks ning rünnaku „Maailm Jumalale“** kordamiseks. Meie kutsume teid ühineb selles auises ülenäatavas palvekoosolekus. Ligi 90 maad on palves samal põhjusel, samas meele, sama Jumala poole: ratged, mustad, kollased tõud, ühes laplastega, eskimodega ja lõunamaa rahvastega ühinevad selles suures palvekoosolekus. Jumal õnnistagu kõiki neid pingutusi Tema auks! **MEIE KADETTE SOOMES** on Jumal õnnistanud ja nad töötavad

IGA territooriumi komandör on saanud pühad juhised. Juba teist korda on need juhised välja antud. Ohvitserid ja sõdurid kutsutakse neis füles paluma tungalvalt kaks tundi meie suure sõjakäigu pärast — maailm Issandale.

Ma ootan vaimus 6. jaanuari 1936. a., meie palvepäeva, mil kogu maailm on otsekui ümbritsetud palvetavast salvatsionistidest. Sel päeval peab õiguspäike kogu maakeral laiali paiskama patu ja kahtluse varjud ning peab koitma usk Jumalasse.

Ma tuletan teile meelde möödunud aegade palveväge. Elia palve puhus kokku pilved ja tõi vihma. Taanieli palve võitis lövide metsikuse. Joosua palve pidas pälkese käigu kinni. Midagi pole võrdelav palve kiiruse, jõu ja väega.

Kuid palvevägi on seesama eile, täna ja igavesti. Palve võib rohkem korda saata kui maailm seda aibab. Eriti teadlikud selles töes on salvatsionistid.

Vist kõik meist on kogenud vastusi palvetele. Päästearmee ise on palve vastus. Tuhanded korrad on palve lahendanud meie ootusi ja lootusi.

Kuidas on palve vähendanud tagakuisu kuumust. Millised auised võimalused on avanenud palve läbi. Mida on palve korda saatnud kord nii väga langenud inimeste elus. Ja veel palju muud on saanud tööks usupalve läbi.

Ükski õhulaine pole nii kiire kui palvehääl, mis tõttab armu aujärje ette. Palve on armastuse X-kiir.

Rünnakus MAAILM JUMALALE!
on tähtis palve. Kas sul on palveväge? Loe kindrali käesolevat artiklit!

Poeg põgeneb kodust. Keskoise rongiga lahkuh ta kodukülast, et õigel ajal jõuda heale. Kuid ema palve kohtab teda juba laevatekil ning jälgib teda kõikjal. Tormis ja pälkesepaistel on ta nagu vikerkaar ümber laeva, mis ruttav vastu oma saatusele.

Usupalve pole mitte tunnete väljendus. Tal on oma kindel siht. Ta on kui elav lüli elu ahelas. Ta ühendab inimlikku ebataiusust jumaliku täiuslikkusega. Kõik inimprüüded ja pingutused ei suuda ilal rahuldada kõiki tarbeid ja nõudeid. Ainult jõud, mida omame palves, suudab seda korda saata. Õeldakse, et töötama on palvetama. Ma ütleksin veel, et palvetama on töötama. Ainult palve annab tööle väärtuse. Scepärast arvastega sellega, et kui innukalt me ka ei tõotaks, kui hästi me ei kõneleks ega kui armsalt me ka ei laulaks, ilma südamliku palveta, mis tõuseb südamest Jumala poole, me ei saavuta oma sõjakäigu eesmärki ega päästa miljonaid hingi.

Palve ühendab meid armu aujärje ees üheks perekas ja selles ühenduses peitub me jõud.

Palve täidab meid armastusega kaasanimest vastu. Palve on nagu luba, mis meile võimaldab

päasu igauhe juurde, arvestamata maade ja meredega, mis meid sageli lahutavad.

Teie küsite, mille pärast paluda? Laskuge põlvede Jumala ette ja küsige, mida vajate te ise ja teised. Küsige alandlikult, lihtsalt, kuid tõsiselt. Paluge ja te saate. Kohtlane süda leiab ikka ja alati kuumist.

Vaid palves ilmneb meile meie mina nagu teda näeb Jumal. Kui kõrk, isekas ja isemeelne on meie mina. Kui palve ei suuda parandada seisukorda, siis on asjata paluda õnnitustisi meie tööle.

Palve muudab me hinge kambreks, kus me kohtame Jumalaga. Palves astub Kristus meie ligi ja ilmutab meile oma taheet.

Pole mõeldav usk ilma palveta. Kui me ei palu, siis sulgeme me kanali, mida mõõda värskendav jumalik arm voolab me närbumüda hinge. Arge unustage, et me õpetame, et ainult palve ja usu läbi võetakse vastu pöördumine ja pühitus.

Palve võibab ka surma. Iga palvetav usklik teab, et iga hata juures leidub ka oma ingel.

Vaimuliku õnnistuse pärast paluge innukalt, jatkuvalt, pealekäival. Ajaliku õnnistuse pärast alandlikult, alludes Jumala tahte.

Sõjakäik on kerge ta alguses. Võidukalt astume me üle piiri tasesse maale, kus võit ei nõua kaotusi. Kuid edasi me kohtame kõrgeid kaljusid ja sügavaid kuristikke, mis on vaenlase tugevad kantsid.

Scepärast paluge.

Oma õilsa palve eesmärgiga, maailm Jumalale, hüüdke südamest Issanda poole, toetudes usus Ta footustele.

Paluge.

- Palve hoiab kiusatuste eest.
- Palve aitab hädas.
- Palve annab jumalikku tarkust.
- Palve teeb nõtruses tugevaks.

Paluge.

- Jumal on õiglane; Ta kuuleb meid.
- Jumal on heatahtlik; Ta vastab meile.
- Jumal on kaastundlik; Ta trööstib meid.
- Jumal on võimas; Ta annab meie jõudu.

Paluge.

Sellega täidame oma osa Jumala riigi levitamises maa peal. Olgu Issanda palve — Sinu riik tulgu — ka meie palve.

Paluge.

Iga sõdur, kes astub võitlusesse, karastagu enast enim palves. Usupalve aitab igal tõotal pühas sõjas ja viib meid auhisele võidule.

Paluge.

Sest päike loojeneb varsti!

Evangeline Booth.

ustavalt „Sõjahüüü“ levitamisel. Näd õpivad usinasti eesmärgiga, saada külast. Esimesed eksamid on sooritatud ja kadettide pingutatus on tähele pandud edu.

HÄÄD UUDISED. Et tõsta „Sõjahüüü“ majuvust ja evangeeliumi levitamist, olome alandatud „Sõjahüüü“ üksiknumbri hinna alates käesoleva numbriga 10 sen-

dile. Meie usume, et teie hüü meele vastu võtate selle korralduse ja isiklikult tõstate oma levitamise arvu, seda edukamaks tehes. Meie vajame rohkem võitlejaid ja palume sõdureid vastata juhitavale ohvitseride üleskutsel „Sõjahüüü“ müümiseks. „Sõjahüüü“ võimaldab teile midagi teha oma õnnistegijale. Kui sõbrad soovivad sel-

le „Jõulu-Sõjahüüü“ erinumbereid, siis on meie ohvitserid valmis teile neid andma teie soovi kohaselt.

Juhime tähelepanu kindrali artiklile selles numbris: „Kristus Andide megitikus“ ja kritisell: „Palve“. Need kirjutused on suure tähtsusega.

Tema ainus poeg.

PIIBLIS on vähe nii tuntud kirja-kohti kui Iisaki ohverdamine, kuigi kunstnik kujutab seda vähe teisiti kui meie mõtleme. Juba lapsepõlves oli see lugu meile tuttav, ja hiljem, kui muutusime vanemaks, loo sügav mõiste tegi seda veel kaunimaks ja jõulisemaks.

See on üks imetegude Jumala sõnas. Kännates läbi sellest elust meie ei või kunagi vabaneda sest. Vaadates sellele, kui palju meie kohtame elus raskusi ja hädasid, selle loo seletus muutub veel rikkamaks. On raamatuid, mida loeme pääliskaudselt, ja kui siis võtame selle veel kord kätte, siis näib ta meile nii tühi ja rahuldumata. Aga minnes uuesti piibli juurde, saäi leiame ikka uuesti uusi sügavusi, jumalikkust tarkust ja abi; erilisel võib seda lugeda sellele loole sarnaneval kohas.

Meil lapsekõrvadele näis see nõndusliku jutuna; ta jutustas meile sama vägevast keelt, nagu mõni eriline juhtumine, aga siis vähehaaval hakkasime aru saama, mis on välise koorre all, mõistsime Jumala mõtteid loos, kuni lõpuks tulime auliselt veendele, et Tema juhatab meid kõigil meie teel.

Lugesed seda esimest korda, võivad meis kerkida mõtted, et Jumal räägib iseenese vastu. Iisak oli töötuse poeg, ja kõik Aabrami lootused olid seotud temaga. Aabramile oli kuulutatud, et temal peab olema sügu Iisakis, nii siis näis olevat täiesti kindel, et Iisak kasvab meheks ja temal on kord oma pere, ja ometi tuleb Jehoova käsk, et peab ohverdama poja põletamisohvrile!

Kas Aabram peatus, et otsustada asja üle? Kas ta süüdistas Jumalat selles silmnähtavas vastuolulises kõnes? Ei, ta läks vähemagi nurinata täitma Issanda käsku.

Meie olete sageli sama raskest selukorras kui Aabram — hääled, mida kuuleme, on sageli üksteisele vasturääkivad, ülesanded, millele meid kutsutakse, võitlevad sageli üksteise vastu, kohustused, mida peame täitma, näivad mitu korda nii ilma mingisuguse ühendusega. Kui Aabram oleks istunud, et järele mõelda nendele vastoludele, oleks tema arusaamatus kindlasti kasvanud veel suuremaks. Aga tema ei istunud, vaid tõusis juba hommiku vara üles ja tegi just nii, nagu Jumal käskinud, ja nii minnes oma kohustuste teed, silmnähtavalt vastuvõtlikel teel, ta sai oma lahenduse.

Need meie seast, kes olemekogunud Jumala teid, teavad, et läbikatsumised kasvatavad meid. See oli usualte läbikatsumise aeg; oli valus läbikatsumise silmapilk tema usu; suremat ohvrit ei võinudki enam küsida temalt.

See ei olnud mitte ainult läbikatsumise, vaid ka õpetuse silmapilk Jumala asjades, mis andis temale

hoopis teise mõiste ohvrimisest ja õpetamisest, mis toonud õnnistust kogu inimkonnale.

Maal, kus Aabram elas, ei olnud ühtki suguvõsa, kes ei oleks tunnud harjumust ohvrida inimesi. Mitu korda istudes teigi uks ees nägi Aabram sarnase ohvrimese suitsu, ja ei või kahelda selles, et ka temal tulid mõtted, kas sarnased ohvrid on Jumala meele järele.

Siis tuli Jumala käsk Iisaki kohta. Moorla mäe ja jäära kohta. Aabram

kui ta oleks suutnud pista noaga oma poja ihu.

Kui ligidalt ja seotud üksteisele! Ja ometi — neid lahutas terve maailm, kui nad ronisid üles mäele, sest Iisak ei teadnud midagi mõtetest, mis olid peidetud Aabrami südames.

Nii see pikk kõnnak mäele juhatas meile teed, mida meie kõik rändame, ligidalt seotud ühe või teise inimesega, ja ometi igas südames on midagi, mida ei või seletada teisele. Kogu teekonnal, kui püüame jõuda elumäe

„Ja Aabram võttis noa, et ta pidi oma poja tapma. Aga Issanda ingel hüüdis talle: Ära pista oma kätt poisil külge; sest nüüd tean ma, et sina Jumalat kardad.“ 1. Moos. 22:10—12.

mõistis, et inimese elu andmine Jumalale on midagi muud kui ainult elu õpetamine. Ta õppis mõistma, et mitte verevalamine, vaid sõnakulelik valm on, mis annab ohvrimisväärtuse. Ta õppis midagi, mis on väärt õppida ka sulle ja mulle, — et Jumal võib küsida kõik, mis meil on, aga ta ei tee seda kunagi hävitamis mõttega, vaid alati, — et viia kõrgemale elule.

Lugu näitab meile, et on saladusi, mis lahutavad meid üksteisest eluteel. Ronides mäele nuttis Aabrami isasõda oma poja üle. Tema lapsepõlvus meeleolu ja süütu jutlemine, sest tema oma lapselikus süütuses ei võinud näha ette midagi kurja, pistis Aabrami südamesse sügavamale

tipule, on armsate ja ligidaste sõprade ja sugulaste vahel palju, mida ei saa ütelda inimlikkude sõnadega. Ükskõik kui soe ei oleks ka armastus, mis hoiab meid, ometi on võimatu põgeneda teatud üksildustundest.

Kui olemekogunud mäetipule, siis see lõpeb. Siis mõistame kõik. Selle ajani peame minema ühiselt oma kaasarüüritega, nii nagu Aabram läks üheskoos Iisakiga mäele, kaebamata, kuigi meie ühe või teise juures võib olla midagi, mida ei või väljendada ega mõista.

Ilusa lugu on tõde, et Jumal segab ennast asjasse just õigel silmapilgul. Sellepärast saatis ta sel korral jäära põletamisohvrile. See oli siis, kui Aabrami usk oli täielikult läbi katsutud, kui Iisaki enese

Esimesed jõulud.

Maailm tegi oma harilikku küsimuse esimesel jõuluhommikul, täiesti teadmata, et just sel ööl võttis Petlemas aset kõige ajaloo suurim sündmus. Vang ohkas oma kongis, ori läks mingit kuvi tundmata oma igapäevaste toimetuste juurde, murtud südamed leinasid ja kaebasid ja ei teadnud, et tuli Tema, kes ravib kõiki haigeid südameid, kuulutab vabadust vangidele ja neile, kes seotud. Maailma kuringud ja värskid jatkasid oma pidusemist, teiste vaevamist ja nõudmist, ilma et teise inimesega teadnud kuringute Kuninga ja isandate Issanda tulekust oma kuningriiki üles ehitama, ja Tema ees pidiid langema nende troonid.

Ometi pandi ka seda suursündmust tähele. Taevast oli sellest huvitatud, kui ka maailm ei hoolinud sest ja mõnele, tähelepandamatule inimesele, karjastele, kuulutas inglite hulk: „Teile on täna Taaveti limas õnnistegija sündinud, ja Tema on Messias, Issand.“

Vaesuses sündimine oli Jumala suurim imutus inimesele — suurem kui välti ja äike käskude andmisel Siinani mäel; kõrgem kui imutus Karmeli mäel, kui tuli põletas Elia ohvri; kõrgem kui Jeesaja nägemine, kui ta nägi „Issandad istuvat kõrgel aujärjel ja seravime Tema ümber, kes hüüdsid: „Püha, püha, püha on Jehoova Jumal.“

Siin tuli Jumal ise alla oma laste juurde, ja sündis enese poolt loodud loomade seas, selleks, et päästa neid. „Et nüüd lapsukesed liha ja vere osalised on, otse nõnda on Tema ka ise sest osa saanud — sest Ta ei võta poolegi inglite sugu enesele, vaid Abrahami inimese soo võtab Ta enesele. Seepärast pidi Ta kõigis vendade sarnaseks saama.“ (Ebr. 2:14—17.) Oh, milline imutus! Milline armastus — peidetud, tarkade ja mõistlikkude eest, aga imutatud lihtsa inimesele! Ainult alandlikud südamed võivad võtta vastu Tema surm armastust. „Aga nii mitu kui Teda vastu võtsid, neile andis Tema meelevalja Jumala lapsiks saada.“ (Joh. 1:12.)

ohverdamine oli lõpulik — siis nägi Aabram põõsas jäära, ohvrit, mida Jumal oli ette valmistanud enesele.

Kui kõik on ohvrimisest valmis, siis Jumal annab. Iga Jumala and leib õiget aega, see ei tule ilalgi liig hilja või liig vara, vaid ta tuleb just õigel ajal. Sellest silmapilgust pääle elas Aabram alaliselt selles usus ja teadmises, Oh, et meie läheksime sarnase usuga vastu homsele päevale! See teeb meid õnnelikke. See teeb meid kannatlikke. See annab meile julgust pidada vastu võitlemistest siin, ja lõpuks see annab meile rahu surmas.

Pimedus ja valgus.

*****

PATT on must, ja kui patt valitseb inimelus, siis on terve elu pimedus. Kuid „pimedusest paistis valgus,“ seletab prohvetlik ettekuulutus Jeesuse sündimisest.

Käies pimedas ei või näha ühtki lille tee ääres, ühtki rohelist taime. Kõrv võib-olla võtab vastu mõnda sahinat ja mõnda õölinnu häält, ja võib aimata, et on veel midagi paremat olemas, kuid silmad on, ja ometi näe ei näe. Pimedus takistab. Sarnane võis olla õõ sääal maal, kus Jeesus sündis, kus pole lund.

Nüüd pühakuil kombe, jõulu pühitsemine pimedamal aastaajal ei tungi läbi pimedusest. See on ainult aindus Jeesuse sündimisest. Esimene valguskiir paistab patuse pikasse pimedusse, kui ta alandub sõime ääres ja Jeesus sünnib ta südames. Siis, kui päästmise hommikul pimedus haihtub, näeb ta valgusriigi tee ääres palju lilli, rahulilli, siniseid lootuselilli, veripunaseid armastuselilli, valgeid süütuselilli ja kõiksugu taimeid, mis kaunistavad ta elu valgusriigis. Ta on üle läinud pimedusest valgusesse, surmast elusse, puutudes kokku Jeesusega.

Agas miks on nii palju inimesi, kellele vaimulik elu on nii pinnapüüne? Kas Kristus valguse kiired ei jõua üle pidada vaimulilli südames? Miks leidub sääal teisi kaunistusi, nagu vana „mina ja mina“, enesearmastus jne. Kas ei vii tee sõime juurest ikka Kolgatalle, suuremasse alandusesse? On ehk pimedusevürst, kes kiristab hambaid oma kaotuste üle valgusriigile, valmistanud kunstililli, millega ta on meelitanud kõrvalteele? Aga ta lilled ei lõhna!

Teised tahavad Jumalat teenida, aga ei andu tervelt, ei jõua täiesti uskuda. Tuleb kiusatus, tuleb langemine ja kahetsus uuesti ja uuesti. Miks on nii palju puolsündinud jumalalapsi? Miks ei taheta kõigest loobuda ja kõiki eesõigusi Kristuselt vastu võtta? Vasta mulle, kas sa kuulud sellesse liiki.

Keegi on ilusa pildi annud mere sügavusest. Kui torm möllab ja lained muruvad veepeinal, siis on suur sügavus ikka vaikne. Nii „Kristus meie sees“ peab elama vaimusügavuses, et elutornid ja kunstililled ei jõuaks Teda sääalt välja kutsuda. Küll kiusatuslained võivad tõusta vahest kõrgele, nägemata küüned haaravad kinni ja raputavad nii, et usualused vabisevad ja juured peaaegu lahutuvad. Sääal siis ei aita enam jumalakaratus, puhast süda või tugev iseloom. Ainult „Kristus meie sees“

Päästetud jõuluõhtul.

TA viidi kiiresti haigeautol suurde haiglasse. Ta oli noor norra mehekes, kes pärit kuskilt Põhja-Norrast. Väikeses punases majas keset mägesid hõbeläikiva fjordi ääres oli tema kodu. Üsna äkki ta haigestus. Sõiduk oli väljas lahtisel merel, mitme päeva reisi kaugusel kaldast. Seltsilised püüdsid teha talle mida võisid, kuna oodati põnevaid, millal laev läheneb sadamale.

Ja nüüd lamab ta valgus voodis haigla saalis, võõras võõraste seas, mitusada miili eemal kodust. Arst tegi kindlaks kopepuõpetiku. Rind

Norra noormees sonib. Ta heitleb oma voodis. Ta näeb väikest kodu norra mägedes. Kased on puhkenud lehtis. Fjord atendab kevadepäikese kullas. Pääsukeste paar on laskunud linnupuuri. Ema askeldab suures toas, ja tema pois on ilus, puhast laps, nagu ta oli kord. Pääkesekiirte vihk on põrandal, ja rõõmu ning rahu tunne hõljub ühes päikesepaistega toas. Vana äratuskell tiksus ja märgib pikkamisi mööduva aja käiku.

Nüüd vaheldub pilt. Temas saab veel kord elavaks lakkumine, kuigi aasta on möödunud. Ta seisab oma

Kristus sündinud, Päästja ilmunud
Täna Petlemmas, Jaudamaal!

on raske, pilk põeb palavikus. Kriis läheneb. Väike halastajaõde, kes ise hiljuti tulnud Norrast, et ülevaataja haiglasaalis. Ta käib voodit voodi juurde ja valvab oma ravialuseid.

astub vahele väljasirutatud käega, öeldes: „Vaiki!“

Teie sõime juurest Kolgatalle ei ole väga pikk, aga sellele on kavalasti peidetud hädaohlike kaljusid ja kuristikke, et eksitada ristikandjaid. Petlemma täht on aga läbi aegade paljastanud tarvitsevad hädaohite, ja selles valguses leiab iga ustav rändur õige tee.

M. Bles.

teemoona kotiga aia ääres. Pisarad voolavad tema põskedelt. Ükslõvel seisab ema. Suvetual sahisest kaskedes. Ema kuivatab pisaraid ja ütleb: „Jumal õnnistagu sind, mu pois, hoidu kiusatuse eest maailmas.“ Nii läheb ta teekõverike, kus pööstastik on õites, ja varsti on maja ühes emaga ja kõige armsaga jäänud rohelise metsatuka taha.

Kuid pilt muutub veel kord. Nüüd on ta rõmsaste sõprade keskel, Haigeravitseja-õde kuuleb needmisid, vandumisi, kerglast viise ja toorest naeru. Ja õde mõtleb tema emale ning selle lakkumissõnale: „Hoidu kiusatuse eest maailmas.“

Nüüd lahkuvad palaviku-kujutlused ja haigel on selge enesetunne. Õde istub tema voodi juurde ja paneb oma käe ettevaatlikult tema otsaesisele. Nii kõneleb ta vaikselt. Ta püüab juhtida haige mõtteid igavikule. Ta kõneleb temaga ta hinge pärast. Ta räägib häast karjastest, kes otsib oma kadunud lammast, olgu ta ka nii kaugel, eemal lapseõlvekodu rahust. Ta kõneleb nii kindlalt ja tõeliselt, täpselt sama maheda häälega nagu oli emal. Siis langetab ta oma pää ja palvetab. Ka haige paneb ristid oma käed. Ta kuulab haigeravitseja palvet. Ta silmad on kiindunud õe huultele. Ta tahaks nagu neelata iga sõna. Ta on nagu uppaja, kes haarab kinni väljajäetud päästerõngast. Haigeõde, kes on ühtlasi ka päästevõõr, ja kes teab, kuidas peab juhtima otsivaid hingi, manitseb nüüd noormeesest ise palvetama. Haige koondab oma viimase jõu palvele. Ta koputab armu uksele. Ta hüüab sügavusest.

Lühike detsemberpäev sureb äärmuses ja suurliin süttab oma miljonid tuled. Suures haiglasaalis sa-

Maailm Jumalale!

mal ajal kustub üks leegitsev eluvall, ja rind, mis õõtsus nagu meri tormis, vaikib rahule.

Kellad helisevad kirikus ja templeis. Jõulupühad saabuavad jälle kord südamesse ja kodusse. Haigla kabelis lamab norra noormees oma kiristus. Lamp on süüdatud haige-õe toas. Ta istub kirjutuslaua taga, kuna kellahelin kajab üle linna. Ta kirjutab...

Üksik naine kõnnib läbi kõrgete lumehangede küla poole. Ta on käinud seda teed iga päev, rohkem kui nädala, ja iga kord tuli ta tagasi asjata ja ütles ohates: „Ei olnud täna kirja.“ Nüüd kõnnib ta jälle sama teed. „Kas on tulnud mingit kirja?“ küsib ta, kui postipreili tuleb nähtavale. Ja muidugi, aga milline võõras käekiri! Seda ta pole varemalt näinud. Tema süda tuisub võimsalt. Tal on nii imeline tunne. Ta ei taha kirja avada enne kui kodus. — — — „Ta suri nii vaikselt. Ma istusin teie kõrval. Ta viimne mõte oli emale ja ta enda surematule hingele. Ta suri rahus — — —“

See on murdunud vana naine, kes sellel õhtul istub oma väikeses, üksikus majas keset mägesid. Ta pisarad voolavad alla põskedelt ja langetavad kirjale tema süles. Nii tõstab ta vaikselt oma pisaraisa niiske pilgu üles, paneb käed kokku ja ütleb: „Tänu, Jumal, et ta on päästetud!“

Ragnar Ahlberg.

Rahvusvahelisi teateid

Komandör Samuel Brengle sai Asutaja aumärgi.

Oma viimase viibimise ajal New-Yorgis andis kindral komandör Samuel Brengle'ile Asutaja aumärgi tunnustusseks komandöri „hindamatu teenete eest Päästearmees kõigi väärtuslike raamatute näol, mida ta kirjutanud“, mis on levinud üle kogu maailma Armees. Pääle selle on taanud eluaegse eesküju sellega, et ta oli tõeline ristisõdur ja pika rea aastate jooksul on teinud väsimatut ja õnnistustööd oma kaasinimeste häaks.

Proua kindral Booth

iuhatas 3. novembril juubelikoosolekuid Weymouthi korpuses Inglismaal. Pärastõunasel koosolekul oli üle 1200 kuulaja ja samuti õhtune koosolek oli hästi küllastatud. Paljud hinged otsisid päästmist päeva lõppedes.

Staabiilem

iuhatas oktoobri lõpul 50-a. juubelikoosolekuid Trowbridge'i korpuses Inglismaal. Novembri alul juhatas staabiilem Cambridge'is kaks päeva koosolekuid „Maailm Jumalale“ sõjakäiguna.

Meeste öömaja Riias

pühitses novembrikuul oma kaheksandat aastapäeva, mida juhatas major Lockyer, staabi muusikakoori ja laulukoori kaastegevusel. Koosolekust võtsid osa ka Armees sõbrad, kes toetavad asutust aineliselt, esindajad teistest kodudest ja valitsuse poolt. Koosviibimine oli kodune ja muzig ning mitme elu varjuksiljel elava venna nägu säras rõõmusest. Kodus on õõbinud nende aastate jooksul tuhandeid. vaatomata usule ja rahvusele. (Sageli võib siin kohata ka sõpru Eestist). On antud palju vabavoodeid ja maksuta sõõgiportsione. Ka aastapäeval anti 150 maksuta lõunat kodus õõbivaile vendadele.

„SOJAHÜÜD“ VOITLEJAD.

Nr. 76 — November 1935.

Ohvitserid:

Kapten V. Muul 60, kapt. J. Matveus 38, ltn. S. Muusekanti 35, ltn. J. Padar 35, ltn. A. Tennen 32, kapt. H. Eimann 25.

Allohvitsserid ja sõdurid:

Seers. F. Leemann 40, sõdur J. Tennen 30, sekr. J. Kanter 30, envoi L. Bakul 25, seers. L. Rattik 25, seers. A. Kroos 25, seers. E. Viikmann 25, M. Rosenberg 25.

Teateid rünnakust „MAAILM JUMALALE“.

Tallinna II.

Oleme ühinenud täiel määral lausega: „Maailm Jumalale“, kuid meie töö on siin, teha oma osa süäl, kus oleme, et võiks täide minna see igatsus. Sellepärast laulame koosolekui: „Päästjale Eesti“ ja mitte ainult, et laulame, vaid ka püüame seda Tema abiga saavutada.

Oleme ka nüüd oma uuel töökohal elustanud ägedat päaletun- gipimedusevägede ja oleme ka tunnud, et nad on pidanud taga- nema Issanda tõe eest.

Meie erilisel sõjakäigu nädalal, kus olid igal õhtul koosolekud ja mis olid hästi küllastatud inimes- test, nägime ka hingi, kes ei taht- nud enam patuköödikutes olla ja igatsesid rahu ja vabaduse järele, mida ka Issand neile andis. Meie täname Jumalat nende eest, pal- lume, et Issand võtaks neid juha-

Tartu.

Jumala tee on alati õnnelik tee — selle kindla veendega, kuid siiski kartusega südames saabusime oma uuele tööpõl- lule.

Rõõmus halleluuja oli lühike tervitus ning sissejuhatus meie tööle siin. See rõõmus- tas ja ühendas meid seltsiliste ning sõpradega jällekohtami- sel.

Meie täname Jumalat õnnis- tuste eest, mille osaliseks ole- ma saanud mõõdund nädalate kestel. Armastada surematuid hingi ja nähes neid põlvita- mas risti all, see teeb õnneli- kuks Issanda töötajaid.

Päästmisrõõm kihutab iga päästesõdurit kuulutama kõi- gile Kristuse imetgevast väest. Eriti pühapäeva õhtu-

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblikestid detsembris.

Matt. ev.	17. T. 27: 1—14
1. P. 24:27—39	18. K. 27:15—31
2. E. 24:40—51	19. N. 27:32—50
	20. R. 27:51—66
	21. L. 28: 1—20
Osea r.	Taav. I.
3. T. 6: 1—7	22. P. 89: 1—17
4. K. 7: 8—16	23. E. 89:18—32
5. N. 10: 1—13	24. T. 89:33—52
6. R. 11: 1—12	
7. L. 13: 1—14	Jesaja r.
8. P. 14: 1—9	25. K. 9: 1—7

Matt. ev.	Taav. I.
9. E. 25: 1—13	26. N. 90: 1—8
10. T. 25:14—30	27. R. 90: 9—17
11. K. 25:31—46	28. L. 91: 1—8
12. N. 26: 1—13	29. P. 91: 9—16
13. R. 26:14—30	30. E. 92: 1—15
14. L. 26:31—46	31. T. 93: 1—5
15. P. 26:47—58	
16. E. 26:59—75	

Palveained.

Detsember 1. Päästmata sugulased ja sõbrad.
8. Meie sõtsiaalitöö.
15. Venemaa.
22. Vanad ja üksikud.
29. Äralangenud.

Rünnak „Maailm Jumalale“

Erilised uue aasta koosolekud igas korpuses.

Pühapäeval, 5. jaanuaril 1936. a.

EESTPALVE JA PÜHENDUSE PÄEV.

Jatkuvad koosolekud kl. 10.30 homm. kuni kl. 9.30 õht.

Esmaspäeval, 6. jaanuaril 1936. a.

ÜLDINE PALVEKOOOLEK

Kl. 7.30 õ. — 9.30 õ.

Teid palutakse südamlikult neist koosolekuist osa võtta.

tada ja saata ja meie teeme ka oma osa, aidates neid truuks jää- da.

Ühtlasi olid sellel erilisel nädalal meie keskel mõned külalised, kes rääkisid koosolekui Jumala sõna. Meie rõõmustame ja täname Jumalat kõige eest. 22. nov. oli meil koosolek Nõmmel Baptisti palvelas, kuhu ka inimesed olid selleks tulnud, et kuulda midagi Jeesusest.

Tahame jätkata ja töötada põhi- mõttel: „Maailm Jumalale“.

J. Padar,
leitn.

tel on olnud alulised võimalu- sed.

Uute lootustega tahame astuda pühas sõjas, tehes pää- letungi vaenlasele, et saada saagiks mõnd kalli hinnaga lu- nastatud hinge, keda saatan on rõõvinud Jumalalt.

H. Eimann,
kapt.

Korpuste aadressid:

Tallinna I — Uus-Sadama 11-a.
Tallinna II — Toompüestee 19.
Tallinna III — S. Pärnu mnt. 44.
Tartu — Tähe t. 124.

Hoidke pada keemas!

Päästearmees jõulupajad on

sellel aastal väljas 20., 21., 23. ja 24. detsem- bril. Igaühel on võimalus teha oma parimat, annetades Päästearmee padadesse vaeste hääks. „Jumal armastab rõõmsat andjat.“

Koorid.

1. Nüüd ma tulen Päästja juurde oma patukõrmeaga, Tulen, tulen just nüüd! Nüüd ma tulen Pääst- ja juurde kallist rahu paluma, Tulen, tulen just nüüd!

2. Patuste Päästja, Vaata minu- le. Südamest palun ma: Pääst- ta mind ka!

3. Ilus taeva maa, Tihti vai- mus näen ma sind. Ondsall ran- nal sääl Paljud sõbrad ootvad mind. Vahest küllada võib Siin, kui kõnnin üksinda, Nende rõõm- said laule ka.

4. Puhasta mind ;: Loo mulle süda, mis armastab sind! Puhas- tuslätet ei teist tunne ma. Pu- hasta lumest mind valgemaks sa!

Ingl. 503.

5. Surmavarjude orust läbi lä- hema, Rahus kõnnime varjude maal: Sest me Jeesus on ise meie Aitja. Kui me surmaorust läbi lähema.

6. ;: Täna ma Jeesust armas- tan ;: Ta järel käin nüüd rõõ- muga, Täna ma Jeesust armas- tan.

7. ;: Las päästevanker vee- reb, ;: iga hinge päästmiseks.

8. Jeesus kõige kaunim, teda armastan. Rõhkem kui kõik mul Tema armastus. Tema jälgis käies ei ma tunne kartust teel, Jeesus see, kes armas mul.

9. Küll imeilus on see laul, Siin ja ka taevast üleval. Ja kõige armsam kuulda mul: Jeesus! Jee- sus! Jeesus!

10. ;: Oma Juhi nägu igas tor- mis näen ;: Kuigi lained mõlla- vad, rahu minu hinge jääb. Oma Juhi nägu igas tormis näen.

11. ;: Tõotes Su eest, ;: Alati, ustavalt, tõsiselt Tõotes Su eest.

Rahu maa pääl ja inimestest hää meel!

1. Neil karjastel viiljal vist mure on käes, Et patuste lootus ei ilmu ju väes, Mis Abraami kinnitust, Isaki rõõm, Mis Jaakobi julgus :; ja Taaveti kroon. :;

2. Näe, taevast loob valgeks ja helgib kui päik', Üks ingel neil ilmu, sest ehmatat kõik. Ta riided on valged, ja jume on helk, Ta särab ja hilgab :; kui heledam väik. :;

3. Ju kumab kõik loodus see paistuse ees, Ja äkitselt seisat ta karjaste ees. Ta ütleb: Miks kardate, lõpku kõik hirm, Teil Kristus on sündinud. :; oh vaatke mis arm. :;

4. Ja inglita nähakse pühade hulk, Kes issandad kiidab, et appi meil tulud: „Au Jumalal“ kõrges ja rahvast hea meel, Kes usus saab õigeks. :; sel rahu on teal. :;

2. Üks roosike on tõusnud Käll õrna juure seest, Kuls vanemad on laulnud, Ta tuli Jeesusest, See kallid illeke, Keskatvel, külmal ajal Ta kasvas ülesse.

2. Mu armsast roosikesest Jeesu kaunitas, Ta sündis puhtast neitsist, Mariast, Petlemmas. Nii oli Isa nõu. Keskatvel, külmal ajal On näha Isa au.

3. Ingl. 159.
1. Jeesus kutsus patuseid, Saadab õigel' teele neid. Siin on see, kes päästab teid: Jeesus kutsus patuseid.

2. Oled eksind kaugele, Siiski ustav karjane Juhatab sind teele nüüd: Jeesus kutsus patuseid!

3. Tulge kõik, oh tulge nüüd! Kolab täna Jeesu hüüd. Uskuge, ta hüüab teid: Jeesus kutsus patuseid!

4. Vöta, hing, nüüd julgust teal, Looda tema vere pääl. Jeesus kutsutab su süüd. Jeesus kutsus patuseid!

4. Sää! parem maa, nad ütlevad. Ilus maa! Ilus maa! Kus patt ja hääd puuduvad, Ilus maa! Ilus maa! Sää! õhus laulud kõlmas, Ja inglihtuul hõljumas. Kuldkaandil riigis kaunistas, Ilus maa! Ilus maa!

2. Ei pilved kata taevast sää. Önnis maa! Önnis maa! Ei pisar läigi palge pääl. Önnis maa! Önnis maa! Nad joovad armuõigedest Ja osa saavad armuõigedest. Kes kaunim sääselsit iludest. Önnis maa! Önnis maa!

3. Ei kiskjaid loomi, kuritööd Sinna saa! Sinna saa! Surm ega õudsed patuööd Sinna saa! Sinna saa! Sää! on kõik pühad, laitmatud. Ei Jeesu veres päästmatud Ja oma patust pöörmatud Sinna saa! Sinna saa!

5. Ikka edasi ruttu nüüd valguse sees, Läbi aegade aastate nüüd, Kuigi tuhendeid vaevu ja vüütusi ees, Olgu lootuse randa mu püüd. Ja kui mõnikord hing,

minu süda ja meel Oma tahtmise järele teeb, Siiski valgus, mis särab Su tõotustes veel, Koduteel mind küll varjata võib.

2. „Aita Käia mind, Issand, nüüd valguses veel.“ Igal hommi-kul palve mul see. Õiget tööd teha jõud on mul nõrk siinsel teel, Udu pärast nii pime on tee. Ja kui kardan, siis käeõrval saada mind siit, Varjumaast oma valguse pool! Ja kui raske on tee, kust Sa läbi mind viid, Sinu käes siiski kõik on see hool.

3. Kord siis astun ma julgelt Su valguse teel Surmalainetes, mis minul ees, Rõõmiskoolulud, mis teisel pool! rannal on veel, Hing mul leib siis taevase maa. Ole hädasid siin, oli vilets mu tee Käia kuivade kõrbed sees,

Diviisi komandöri major A. W. LOCKYER'i külaskäik Eestisse.

Pühap., 29. detsembril 1935. Tartu, k. 4 p. l. Sõdurite koosolek; kell 7.30 õ. Päästmiskoosolek.

Esmasp., 30. detsembril 1935. Tallinna 3. kl. 7.30 õ. Üldine koosolek.

Teisip., 31. detsembril 1935. Tallinna 2. Vana-aasta õhtu koosolek.

Keskn., 1. jaanuaril 1936. Tallinna 1. kl. 10.30 Õhine koosolek; kl. 4.30 p. l. Õhine sõdurite koosolek; kl. 7.30 õ. Uue-aasta koosolek.

Neljap., 2. jaanuaril ja reedel, 3. jaanuaril Ohvitseride koosolekud.

Veel sellel aastal!

VEEL mõned üksikud päevad, ja käesolev aasta on kadunud ajamerre. Veel mõned leheküljed neist 365, millele meie teod on üles märgitud ja 1935 aasta raamat pitseeritakse aja-ingli poolt, ja see avatakse alles siis, kui kõik raamatud tehakse lahti ja kõikide inimeste teod saavad avalikuks.

Näib, nagu ei olekski kaunem tagasi, kui vaid elle, mil algasime seda aastat. Aasta on möödunud nagu uni. Kui palju häid otsuseid tehti selle alul, kui mitu püha tõotust anti, kui palju soetati lootusi! Milline järeldus on kõigil otsustel? Kuidas peeti tõotusi? Kas lootused on täitunud?

Kürestri on aeg lennanud; soovisime haarata seda, pidada seda, aga ta ei lasknud püüda ennast. Ei, aeg haaras meid ja kiskus meid enesega ühes. Ta on viinud meid ligemale surmale ja kalmistule, ligemale igavikule, ligemale kohutapävale.

Palju on juhtunud möödunud aastal. Mitmed, kes algasid seda rõõmsaimate lootustega õnnelikust tulevikust, on ära lõigatud

surmas. Mitmed hellad sidemed on katkenud, palju pisaraid valatud, mitmed haavad neelanud oma ohvrit — ja „veel sellel aastal“ juhtub palju. Järelejäänd tunnid on täis surmavaid märke. Veel sellel aastal kahvatuvad mitmed palad, mitmed silmad sulgevad alaliseks, mitmed luhkuvad igavikuks oma sugulastest ja sõpradest. Keda tabab lõik? Vast ehk sind?

Kas oled valmis? Milline on sinu igavik? Mida ütleb Jumala sõna? „Jumal ei lase ennast mitte pilgata. Mida inimene külvab, seda tema ka lõikab...“ „Kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu“. Mida ütleb sinu südamestunniust?

„Veel sellel aastal“. See on võib-olla jumaliku armastuse viimene kutse. Kas ka see on tagajärjeta? On järe! vaid mõned kiirustavad minnutid — võib-olla viimased armuvõimalused sulle, Kuule häält taevast: „Anna mulle, mu poeg, oma süda ja olgu minu teod sulle meeleparast“. Ole sõnakumulelik häälele täna! Homme võib-olla on juba hilja.

Läbi murede, võitluste siiski mind see Saadab sinna, kus valgus mul ees.

6. I. M 415 (uus).
1. Pimeduse-oru teedel Sõjamehed oleme, Põrgu pääle tormamisel' võites vastu astume. Sammust sammu, ühtlasi, Kokkumata julgesti, Ka enesest ja patust priid, nii laulame.

Ei möögaga ja kilbiga Me surma kardagi, Kui me võidurikast ristilippu näeme; Sest kostku nüüd me sõjahüüd Ka põrgu künstekski, Kuni tema pääle täiest võitu saame. Võitke! Võitke! Vahvast võideldes. Võitke! Võitke! Võidukroon ootab teid ju ees!

2. Raskest kannatuses vaatke Verist, ristilöödud meest; Uuesti siis jälle andke Temale kõik selle eest. Sõjariistus, vaprast, Hinged tulest kiskuge, Nii et maailm end kastaks Päästja veresse.

3. Ärge pöörge rahva poole, Kui maailm teid irvitab; Sest üks päev ju tuleb teile, Mis kõik võitjad eitab. Olgu võitlus tõeline, Võiduhind on auline; Sest Issand annab eelpalmeid jõitjale.

7. 1. On su elu kui üks raske maa? Jeesus on mu laul ja rõõm. Rõhub sind siin risti koorem ka? Jeesus on mu laul ja rõõm. Armastust mul ikka näitab-ta, Ümbritseb mind oma armuga, Ise on mu vend ja sõber ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

Jeesus on mu rõõm, Jeesus on mu rõõm. Jeesus on mu laul ja rõõm! Jeesust tahan ma ikka meelsast' teenida. Jeesus on mu laul ja rõõm!

2. Ehk küll vaenlasi on igal pool, Jeesus on mu laul ja rõõm. Ehk küll jaigadele pandud päel, Jeesus on mu laul ja rõõm. Kristus ise käinud meie eel. Võitlused ta võitis oma teel. Ta mu kõrgem lootus ikka veel. Jeesus on mu laul ja rõõm.

3. Kui kord seisan taeva ukse ees, Jeesus on mu laul ja rõõm. Siis on mööda rännak maailma sees. Jeesus on mu laul ja rõõm. Läbi igaviku laulan ma Tema au, kes oma verrega Ostis mind ja päästis patust ka. Jeesus on mu laul ja rõõm.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 kr., 1/2 a. 1.10, üksiknumber 10 s. Vastutav toimetaja: env. L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee.

Rõõmsaid jõulupühi!

Hääd uut aastat!